

Székrenyesy Tamás: Kiből lehet jó tarokkjátékos?

Számosan tarokkozunk, körülbelül ugyanannyian tartjuk jó játékosnak magunkat, de mintha kevesen foglalkoznának azzal a gondolattal, hogy lehetne-e jobban, helyesebben, ésszerűbben játszani. Figyelmeztető soraim mindnyájunknak szólnak (magamat is beleértve), de legalábbis szoknak, akikben megvan, vagy éppen ez iromány hatására felébred a szándék a jobb megoldások keresésére.

Ahhoz, hogy valaki jó játékosná váljék, sőt már ahhoz is, hogy okosabban játsszék, mint idáig, bizonyos magatartás elengedhetetlenül szükséges. Ennek a magatartásnak ismérvei, teendői a véleményem szerint a következők.

FŐBB SZEMPONTOK

1. A jelzések, információk figyelése és megértése

Begyűjthető információk például:

A licit lefolyása: meddig erőltetik a licitet, meddig tartják; volt-e invit?

Az invitáló alá a partnere ne hívjon színt még akkor se, ha az ellenfél kontrázott és az invitáló nem rekontrázott. Az invitáló egyszer már jelezte, hogy nem rövid; higgyük el. A parti lehet, hogy megbukik, de ha színezünk, az invitáló XXI-et még el is foghatják. Színt ilyen eseten akkor hívhatunk mégis, ha már kiderült, hogy az a feltételezett skíznesek nincsen.

Kontráztak-e, rekontráztak –e?

Ki kontrázott?

(Ha nem a skíz kontrázott, hanem a partnere, a skíznek nem nagyon lehet több tarokkja, mint a XXI-nek a skíz kontrázott, hanem a partnere, a skíznek nem nagyon lehet több tarokkja, mint a XXI. partnereként ne hívjunk rögtön színt.)

Mit hívott a partner? Váltott-e színt vagy nem?

Mit dobtak?

A dobásnak többféle jelentése lehet. Viszonylag nagy tarokk alá tétele jelenthet fogási szándékot, de jelentheti csupán azt, hogy a dobónak tetszik a tarokkhívás.

Nagyon kis tarokk dobása hajtás esetén kifejezetten tagadja a fogási szándékot, de ez nem jelenti azt, hogy színt kér!

A szín dobásának is lehet jelentősége, különösen a végjátékban. Vegyük azt az esetet, amikor a játékosnak 8 tarokkja van. A játék vége felé már csak neki van tarokkja és a színét még nem hívta le. Ez a szín feltehetően nem király, az utolsó ütés tehát azon múlik, hogy az ellenfelek melyik királyukat vagy esetleg dámájukat, lovasukat tartják meg. Ha ilyenkor a partnerünk kördámát dob (tegyük fel, hogy jól játszik), akkor a kör királynak is ott kell lennie és így kör lovasunkat nyugodtan

eldobhatjuk. Ugyanilyen esetben, ha két királyunk is van, azt dobjuk el, amelyik színéből kevesebb lapot láttunk.

A licit lefolyása a talonfektetésünket irányíthatja, a lejátszásában a többi információ is döntő segítséget adhat.

2. A jelzés lehetőségének kihasználása

Ha nincs nagy szükségünk a talonra (nem hiányzik a lapunkból a skíz és/vagy a pagát és tarokkszámunk sem csekély), hármasként ne vegyük föl mindhárom talonlapot. Hadd tudja meg a partner különösebb indító bemonddás nélkül is, hogy nem állunk rosszul. Ennek már a skartolásnál is jó hasznát veszi.

Ha nincs ellene erős érv, ne hallgassuk el a tarokkszámunkat. Bejelentése partnerünket a többiek lapjáról is tájékoztatja, ezen kívül a tarokkszámunk ismeretében nem fog veszésre ítélt ultimót vagy uhut bmondani.

Ha a fogható XXI-nem túl gyenge, ezt hozza a partnerének a tudomására!

XXI van a kezünkben és a skíz kontrázott. Ha van 7 tarokkunk, vagy esetleg csak hat, de köztük nagyobb tarokkal (netán csak 5, de 2-3 erős tarokklappal), első alkalommal hívjuk tarokkot, és csak aztán váltsunk át színre. Partnerünk színhívása nagyon káros, sőt katasztrofális lehet. Inkább mi hívjuk a saját színünket, ha szükségesnek látszik.

Akad olyan eset, amikor a félre vezető célú jelzés is hasznos lehet

Pl. ellenfelünk a 4 királyt jelentett tarokkszám nélkül, nekünk két tarokkunk van, legalább egy királlyal. Nyugodtan kontrázzuk meg a 4 királyt! Egyrészt valószínűleg meg is buktatjuk (mert partnerünknek 6-7 tarokkja van), másrészt rólunk fogja az ellenfél azt hinni, hogy hosszú erős tarokk van a kezünkben.

Másik példa az ülésrend szerint a XX-as után ül a fogható XXI. Majd a skíz és végül mi kevés tarokkal. A XX-as 4 királlyal fogásra bíztat, a XXI passzol, a skíz trullt jelent. A negyedik helyen kontrázzik meg a 4 királyt és a trullt is. Ebben különösebb rizikó nincsen, mert a 4 király XXI- fogási szándék esetén könnyen megbukik és így a két azonos pontszámú kontra közül legalább az egyiket megnyerjük. Másrészt – ha a pagát helyét a játékos páros nem ismeri-, azt is hihetik, hogy a XXI nálunk van. Ezen már hiúsult meg fogás. (A XX-as azt hitte, hogy a negyedik helyen van a XXI , és így hiába hajtana. Nem is tette, pedig nála volt a XX-on kívül a XIX és a XVIII is, és a hajtása esetén a fogást nem lehetett volna elkerülni. Más kérdés, hogy szabad –e az ellenfél manipulációjának hitelt adni.)

3. A figura teljesíthetőségének becslése

A saját lapunk és a partner jelzése (tarokkszám, duplajáték, illetve egyéb jelentése, avagy netán a hallgatása) alapján rendszerint jó közelítéssel megbecsülhető, hogy valamely figurát milyen eséllyel teljesíthetünk. Ha valószínűsége 50%-nál több, célszerű bmondani, hiszen – több esetet alapul véve – hosszabb távon valószínűleg nem veszítünk rajta. Az esélyek latolgatásakor persze az is figyelembe veendő, hogy ki indul és milyen az ülésrend.

4. Mérlegelés: mi a fontosabb, mi a kifizetődőbb?

Előfordul, hogy többféle bemonadás is lehetséges (pl. centrum, illetve ultimó), de ezek együttes teljesítése kétséges. Ilyenkor el kell döntenünk, hogy melyiket vállaljuk. Az említett centrum ultimó példában egyszerűen a két figura viszonylagos teljesítési esélye alapján dönthetünk, mivel ezek pontszáma azonos. Ha nem így van, a döntés a pontszámok aránya is befolyásolhatja. Ha az olcsóbb figura könnyebben teljesíthető, de a többet fizető is jó eséllyel megjátszható az utóbbit választhatjuk.

Hasonló a helyzet akkor is, ha már bemondtunk két vagy több figurát, de úgy látszik, hogy ezek nem mind teljesíthetőek. Ilyenkor is fontolóra kell vennünk, vajon melyiket próbáljuk teljesíteni. Klasszikus eset a trull és a négy király. Vajon melyik lesz könnyebb? A döntés egyáltalán nem könnyű, mert mindkettőhöz nagyjából hasonló lap előnyös: sok és erős tarokk, kevés szín, lehetőleg királlyal. Könnyebb a választás, ha centrum vagy szubkontra 4 király a kérés. Nemcsak azért, mert az utóbbi jobban fizet, hanem azért is, mert bizonyos lappal (védett király, néhány jó tarokk) a 4 király viszonylag könnyen teljesíthető.

Egy gondolkodást érdemlő speciális eset az, amikor XXI-es partnerünk a kör végén ül és a fogás veszélye fennáll. Szóló parti van, kontrázva, mi indulunk. Mit is hívjunk? Nem mindig a tarokkhívás a legjobb, vagy éppenséggel a kötelező indulás. Ha van biztos ütőlapunk, pláne ha kettő is, (és nem kell félni attól, hogy a XXI-nek csak 2-3 tarokkja van pl. azért, mert kezünkben keveset látunk), akkor nyugodtan hívhatunk királyt (célszerűen hosszú színből). Ezzel a parti megnyerése esélyesebbé válik, ha pedig a küldés nem jár sikerrel, legközelebb már hívhatunk tarokkot.

Nagyon jó lappal felmerül a kérdés: magunkat hívjuk-e meg vagy más. A döntést ilyenkor alaposan meg kell fontolnunk. Legyen pl. a lapunk a következő skíz, XXI, XX, XIX, XVIII, XV, sas, pagát és egy szín. Egyedül játszva csak a centrum biztos (idegen indulás esetén is valószínű), minden más bizonytalan. Partnerünk nélkül tehát a hármas trull + centrumért fejenként 13, összesen 39 pontot gyűjthetünk. Ha ezzel szemben meghívjuk a XVII-est, már a kismadár is biztos (idegen induláskor erősen valószínű, + 10 pont), de bemondhatjuk a pagátultimót is (további 10 pont); ha pedig a XII-estől még biztatást is kapunk, jöhet a sasuhó vagy a királyuhó, esetleg nagymadár és volát is. Ebben az esetben tehát érdemes a partnert keresni, mert így biztos nyereség számunkra ugyan kevesebb, de a partner jelentős többletet hozhat. Persze ő is jól jár, de mi magunk is.

5. Rizikóvállalás

Főlegesen, vagyis ha a teljesítés teljesen biztos, természetesen nem érdemes kockáztatni. Gyakran adódik azonban olyan helyzet, amelyben kifejezetten érdemes kockázat vállalása. Ha pl. egy nehéz és nem megnyugtatóan biztos bemonadást kellene teljesítenünk (teszem azt egyes vagy szóló duplajátékot), akkor második helyen a partnerünk előtt balgaság beütni az ellenfél által hívott színbe nagy tarokkal, különösen akkor, ha a partnerünk mondta a duplát vagy 8 tarokkot jelentett.

6. Alázat

Ne akarjunk a játékos helyett vagy éppenséggel az ő ellenében valami saját, egyéni elképzelést kialakítani. Van, aki meghívott partnerként ilyen okból hívogatja a "jó"

színét, hogy csendes ultit csináljon, bár az még nem derült ki, mit is akar a játékos. A játékos arca ilyenkor gyakran vörösödik.

Lehetséges, hogy nem mi vagyunk a legokosabbak. Fogadjuk ezt el. Hátha a másíknak is van használható ötlete arra, hogy adott körülmények között mi lehet a helyes megoldás.

Ha hibáztál, nem magyarázkodni kell, hanem elismerni a hibát, és legközelebb nem elkövetni. A beismerés nem szégyen. Nyugodtan állíthatom, hogy a legjobbban is tévednek.

7. Nem vagyunk egyedül

Erről mindenki hallott már, gyakran hagyják mégis figyelmen kívül.

A partnerrel együtt vagyunk jóban – rosszban. Hagyjuk, hogy lapjának minőségét ő is kifejezésre juttassa. Ha kontránkra rekontrával válaszoltak, ne mondjunk szubkontrát, csak akkor, ha a partner nélkül is biztosan teljesítünk, ezt azonban ritkán hihetjük. Ellenkező esetben hagyjuk a szubkontrát a partnerünkre. Ő aztán vagy bemondja, vagy nem, a lapja szerint.

Ha kontrázták a trullt, ne akarjunk ennek ellenében duplajátékot jelenteni, bármilyen nagyszerű lapunk is van hozzá. Legfeljebb akkor szólalunk meg, ha a partnerünk rekontrázta a trullt.

A partnerre mindig szükségünk van, különösképpen akkor, ha fogható XXI van a kezünkben. Ezért, ha a skíz velünk szemben ül, a licit során akár szólóig menve is igyekezzünk a játékjogot megszerezni. Szemben ülésakor ugyanis a XX-as segítségével szinte bizonyosan megmenekülünk a fogástól, hiszen ha a XX a jobbkonon ül, elküld? Ha pedig a balkonon helyezkedik el, akkor majd vigyáz ránk.

8. Alkalmazkodás az adott társasághoz

Akár örülünk neki, akár nem, a többiek, akik az asztalodnál ülnek, nem mindig tieddel azonos konvenciók szerint játszanak vagy esetleg köztudottan elég gyenge játékosok.

Az eltérő konvenciót figyelembe kell vennünk. Mást nem tehetünk. Nem árt viszont tisztázni akkor, amikor az asztalhoz leülünk, hogy ki milyen konvenciót követ (pl. a trull la utáni dla jelentés kötelezően jelent –e XVIII-ast vagy nem). Főöslegesen bosszankodást kerülhetünk el vele.

Gyenge játékosok körében óvatosságra van szükség. Ilyenkor a nagy valószínűségűnek becsült figurák is nehezen teljesíthetők. Ezért ne lihegjük túl a lapunkat. Sőt.

9. Hajlam és képesség az újításra

Megszokott magatartásunk: a licitálást meddig folytatjuk, milyen konvenciók szerint játszunk, mikor hogyan skartolunk, hogyan játszunk meg egy figurát, nos mindez nem feltétlenül lehetséges legjobb. Nehéz ezt elhinni, de azért ugye lehet, hogy van benne valami?

10. Következetesek legyünk vagy nem?

Bizonyos esetekben lehetünk következetlenek, vagyis ugyanolyan lappal másként viselkedhetünk, mint ahogy tölünk megszokták. Az eljárás szokatlansága esetleg meglepíti az ellenfeleket. A csel azonban nem mindig válik be, és ami ennél rosszabb, félrevezetjük a partnerünket is. Ezért a módszert csak nagyon ritkán próbáljuk alkalmazni. Ha a partnerünkre nagy szükségünk van, és biztonsággal akarunk a segítségére számítani, akkor nem cselezgethetünk.

A kötelezőnek tartott konvenciókat (mármint azokat, amelyeket a partnerünkkel együtt tartunk kötelezőnek) feltétlenül tartsuk be. E nélkül biztos figurák bemondása maradhat el, illetve a már bemondottak bukhatnak meg.

11. Primitív hibák

Ezekkel itt nem illene foglalkozni, hiszen a jó játékra törekvő tarokkos a pályájának első hónapjai után nem követhetné el őket. Néhány példát mégis felhozok, mert sajnos gyakran előfordulnak.

Ne mondjunk XX, XVII, x, x, x lapra centrumot. Szemben ülés esetén még akkor sem, ha a partner a XIX-esét jelezte. Az utóbbi esetben az esély 50% (nem 51%; külső induláskor még 50 sem).

Hat tarokk ütőlap nélkül ne rekontrázzunk. A rekontra teljesítéséhez ütni is kell. Az indokolatlan megszólalás miatt végül könnyedén bukhatjuk a mordkontrát is.

Hat tarokkra ütőlap nélkül ne rekontrázzunk. A rekontra teljesítéséhez ütni is kell. Az indokolatlan megszólalás miatt végül könnyedén bukhatjuk a modkontrát is.

A partner előtt nagy tarokkal beütni, ha nagy valószínűséggel a partner is tud ütni, szinte sohasem hasznos. Kivétel pl. az az eset, amikor csak XX, XIX, XVII van a kezünkben és kis tarokk semmi, vgy ha a partnernek biztosan csak pagát honőrje van.

A felsorolt szempontok szerintem logikusak és ezért könnyen követhetőnek tűnhetnek. A tapasztalat szerint mégsem magától értetődő az elfogadásuk. Emiatt javaslom, ha nemis az elfogadásukat, de legalább a megfontolásukat.

ÉS HA A TÖBBIEK SZERETETÉRE IS SZÁMÍTANI AKARUNK?

A. Türelem

A partner hibázott. Nem öröm. Viszont ő is ember. "Az vesse rá az első követ, aki még nem vétkezett".

Persze, ha ugyanaznap ugyanazt a hibát még kétszer elköveti, akkor már nem tudom, mit tehetünk. Talán a türelemre sincs szükség.

Ha valaki elgondolkodik azon, hogy mit mondjon vagy tegyen, ne bökdössük a vállát két másodperc múlva, hogy "te jössz".

B. Ne ábrándozzunk akkor, amikor figyelni kell!

Ne kergessük örületbe a többieket azzal, hogy minden leosztásnál visszakérdezzünk:

Mi volt a licit?
Ki indul?
Ki a játékos?
Ezt ki hívta?

Csak súgni merem: ez nemcsak figyelmetlenség, hanem udvariatlanság is.

C. Az oktondiságot nem magyarázni kell! Ne magyarázgassuk hosszasan azt, amit nem lehet elfogadhatóan megindokolni.

Nem fognak jobban szeretni. A magyarázatban sokszor szerepel: “ azt hittem, hogy”. A hit világa és a tarokk nem egy töről fakad.

D. Renonsz vagy nem renonsz?

Ha valaki híváskor a lap mellé nyúl, vagy első pillanatban hibásan szólal meg (trullt vagy 8 tarokkot mond), de azonnal visszavonja, ne kiáltsunk csipőből renonszt.

E. Indokolt rizikó?

Túlzott kockázatot önző módon ne vállaljunk. Van, aki megteszi. Példa: Az illető az utolsó leosztás előtt nem valami előkelő helyen áll a pontszámával. Kikalkulálja, hogy előbbre rukkolhat, ha egy jól fizető figurát teljesít. Be is mondja, bár esélyes szinte semmi, azzal az indokkal, hogy helyzetén másként nem tudna javítani. És a partner? Nos, ő a bukással elveszti eddigi jó pozícióját. Kommentárját itt nem ismertetem.

Idős barátaim, akik fél évszázaddal ezelőtt időt és türelmet nem kímélve tarokkra tanítottak, azzal indítottak el, hogy majd tíz év múlva megmondják, lesz – e belőlem valami. A tíz év enyhe túlzás volt, és akkor nem esett jól. Nektek, kedves tarokkos olvasók mindenestre azt mondom: ti ne csüggedjetek!

2004. február Szekrényesy Tamás

Dömötör Pál:

Megjegyzések Szekrényesy Tamás: “ Kiből lehet jó tarokkjátékos” című írásához

A tarokk társasjáték. S mivel a mi körünkben vagy dicsőségre, vagy szerény pénzösszegre játszunk, így az igazi siker az, ha a társaság közösen szép partikat játszik, amelyben mindenki ötletesen, korrektül szerepel. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy mindenki azonos gyakorlattal és tarokktudással kell

hogy rendelkezzen, / hozzászólásom nem egyesek tarokktudását akarja minősíteni, / de törekedni kell a jobb játékra. A következőkben a tarokktudást fejlesztendő néhány tanácsot szeretné adni.

1. Mindig számolnod kell a tarokkot. Ne törjön le, ha néha elhibázod, hidd el, előbb-utóbb természetessé fog válni. Tehát számolni, számolni, számolni ! A számolást mindig az osztás végén eszközöld, célszerű néha magadban is elismételni.
2. Lapod értéke nem csak az egyes lapok erejétől, hanem a játék közbeni helyzetedtől is függ. Pl. induló, első körben utolsó, kontrás előtt, vagy után, stb.
3. Egyéni gyakorlatok. A tarokktudás fejleszthető otthon, egyedül játszással is. Pl. kiosztasz 8 tarokkot, majd véletlenszerűen a maradékot 3 felé. 20 elosztás után van egy gyakorlati számod, hogy ha bemondod a pagátultit, milyen eséllyel tudod teljesíteni.
4. Csak akkor jelezz renonszot, ha a téves játék az ellenfeled előnyére változik. Ha trull és centrum esetén a XX-t valaki előbb hívja, akkor nem illik.
5. Becsüld meg a partneredet, játssz a legjobb tudásod szerint, és ezt feltételezd partneredről is. Tehát nem helyes az a kitétel: "ezt nem mondom be, ez úgyis elrontja".
6. Ha a honőrök elhelyezésében nem vagy biztos, úgy játssz, mintha a partnered a XXI lenne. Kisebb baj egy fogás elrontása, mint partnered behajtása.
7. Ne szégyellj kibicelni!
8. Ne játssz gépiesen! Pl. ha több tarokkod van, célszerű a legkisebbet megtartani, vagy skartnál ne törekedj mindenképpen színhiányra!

Befejezésül: örök dilemma, hogy mi a kellemesebb, erős, vagy gyenge ellenféllel játszani.

Véleményem: similis simili gaudet.

Dömötör Pál

Bajuszné Dr. Molnár Katalin:

Egy kiegészítés Szekrényesy Tamás szempontjaihoz

Előrebocsátom, teljesen egyetértek Tamás gondolataival, amiről én részletesebben szeretnék írni, az a skartolás. A jó skartolás alapozza meg a jó játékot, amit talán nem gondolnak át a játékosok, vagy természetesnek tartanak. Mégis talán mindannyian ismerünk olyan partnereket, akivel valahogy mindig egyezünk színben, akinek mindig legalább három színe van, holott saját játékunkról tudjuk, ritka eset, hogy nem tudunk szinteleníteni sőt általában két színre is tudunk maradni.

Gyakran találkozok az ember azzal a sémával, hogy partnerként a legkisebb, ellenfélként a legnagyobb értékű lapot skartolják a játékosok, pedig szerintem nem ez az alapvető szempont.

Mielőtt skartolunk, értékelni kell a licitálást a szerint, hogy ellenfelek, vagy partnerek leszünk e, illetve hogy kell e XXI est, vagy pagátot mentenünk, esetleg partnerünk csak egyedül licitált és "nagy" játék is lehet.

Állásponatom szerint négy színre maradni az esetek 95%-ában nem jó, kivételnek én azt tartom, ha XXI fogás esély van és a skízes viszonylag gyenge, vagy induló és 3 királya van, akkor a 4.színt is tarthatja kezdésnek. Ez sem egyértelmű, függ attól, hogy a XXI-es cserélte egyáltalán, vagy ha cserélt akkor egy vagy két lapot. Ha a XXI-es nem cserélt, vagy csak egy lapot cserélt akkor rövid királlyal is vissza lehet jönni, jó esély van arra, hogy eltaláljuk.

Négy színre maradhatunk abban az esetben is, ha XXI-est kell mentenünk, és három színből hosszúak vagyunk és királyunk is van. Ehhez azonban az is kell, hogy legyen ütő lapunk, mert különben négy színnel nem jutunk ütéshez, vagy csak nagyon későn amikor már nem tudunk segíteni. Még egy eset van, azt lejjebb taglalom.

Tehát, amikor értékeltük helyzetünket (partner vagy ellenfél) az alábbiak szerint skartoljunk:

Partnerként: Ha XXI fogás veszélye áll fenn partnerünknel, egy mentő színt hagyjunk fent. Állásponatom szerint elég egy igazi jó mentőszín, ez nem jelenti azt, hogy egy színre maradjunk, hanem a nem túl jó színünk (színeink) mellé tartsunk egy jót (akár tarokk fektetés árán is). Ha nagyon erősek vagyunk és úgy tűnik, hogy a XXI nagy bajban van akkor két jó színt is tarthatunk, a biztonság kedvéért. Csak ezután mérlegeljük a leteendő lap értékét.

Skízes pájaként mindig színtelenítsünk, hogy át tudjuk ütni a skízt.

Ha a licitáló utolsó helyen egyedül licitál mindig színtelenítsünk, ha nem utolsó helyen akkor is kivéve, ha nagyon erősek vagyunk, akkor tartsunk egy mentő színt, mert bajba kerülhet.

Invitáló pájaként mindig színtelenítsünk.

Ellenfélként:

Értelemszerűen azonos a fentiekkel az alábbi kiegészítéssel:

Ha a felvevők illusztrált mondására van esély (invit, engedés, kettőnél kiszállás), azt mérlegeljük, hogy indulók vagyunk e vagy sem. Ha indulók vagyunk feltétlenül fenn kell tartani egy jó induló színt, annak árán is, hogy esetleg így négy színünk marad, hogy buktatni tudjuk a centrumot, kismadarat, nagymadarat. Ha nem indulók vagyunk színtelenítsünk, hogy a párunk által hívott színt el tudjuk ütni.

Ha van 6 tarokkunk és egy ütőnk (XVIII v. XIX) és ellenfelek leszünk tartsunk 3 különböző szint az ulti buktatásra és mi mindig azzal jöjjünk, amiből a legtöbbet láttuk, mert a rövid színünkkel ők fognak jönni, vagy egyezünk az ultiával.

Ha skízések vagyunk, XXI fogás esély van, és kettőt cserélünk, mindig azt a szintet tegyük le amiből kettő van és azt szintelenítsük, mert az a többieknek rövid színnek tűnik és így mentő színként előkerülhet.

Lehet, hogy nem teljes és átfogó a skartolással kapcsolatos irományom, mégis úgy gondolom, hogy a lényegét magában foglalja.

2004. május Bajuszné Dr. Molnár Katalin